

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

Parisiis, 1644

XIV. De veneratione sacrarum imaginum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15644

Conciliū
Aurelia-
nenſis cap.
23. alias 29.
De confec.
diſt. 3. cap.
Rogatio-
nes.
Baſilius.

ſus Chriſtus, ſi iuxta ſacram Aurelianenſis Concilii atque aliorum complurium inſtitutionem, litanis ad aliquos ſanctorum conuertamur, Chriſto tamen accepta ferantur omnia: per quem omne id genus interueniendi munus ceteraque in humanum genus beneficia deriuentur. Abſit igitur, vt tanti ſint apud aliquem hæreticorum præſtigia, vt cum Manichæis, Cathariſ, Bohemiſ, & Valdenſibus, beatis illis cæleſtis aulae proceribus (ex quibus non ſecus ac ex igne ſplendor, odor ex vnguento, noſtra omnium dimanat vtilitas) cultum exhiberi non ſinat: dicata martyribus templa ſubſannet, dies feſtos inſcribi, & eorum (vt aiunt) paſſiones palam in eccleſia legi, cachinnis infeſtetur. Pluris ſit ſacrorum Conciliorum auctoritas: quibus ſi quis pertinacius obſtiterit, hunc pœniſ in hæreticos a iure ſtatutiſ declaramus coercendam.

ANNO
CHRISTI
1527.

XIV.

De confec.
diſt. 3.
cap. Perla-
rum.
Et cap. Ve-
nerabiles.
Gregorius
ad Secun-
dinum.

Si tam candide quam curioſe hæreticus ea loca perlustraſſet, quibus ſcriptura paſſim ab idolorum & ſimulacrorum cultu reuocat, nequaquam certe tanto ſtrepitu Chriſtianos ab imaginum honore deterreret. Neque enim dum catholicus quiſpiam ſanctam Chriſti veneratur imaginem, aliquod numen illi ſubefſe putat, aut quaſi Deum colit: ſed ob recordationem Filii Dei, vt in eius amore recaleſcat, cuius imaginem videre deſiderat. Et nos quidem non quaſi ante diuinitatem, ante imaginem proſternimur: ſed illum adoramus, quem per imaginem aut paſſum, vel in throno ſedentem, recordamur. Et dum nos per ipſam picturam quaſi per ſcripturam ad memoriam Filium Dei reducimus, animum noſtrum de reſurrectione lætificat, aut de paſſione mulcet, non maiore quidem idololatriæ periculo, quam cum in nomine Ieſu omne genua flectitur cæleſtium, terreſtrium, & infernorum. Quem enim vocula curſim auribus inſinuat, hunc eundem fidelibus oculis imago ſedulo re præſentat. Accedit & ex imaginibus alia non inferior vtilitas, idoneum videlicet atque accommodum indoctæ plebi rudimentum: vt cum ſacratiffimæ virginis Mariæ, aut ſancti cuiuſquam imago ſeſe offert, ea velut archetypo ad propoſitæ ſanctitatis imitationem & veram vtcumque pietatem rudi quadam introductione ſimplex populus anime- tur. Et ſepoſita tantisper diſtractione dum ad vnius imagi-

ANNO
CHRISTI
1527.

nis contuitum se colligit, vno obtutu sibi plura proponit, quam diuturna librorum euolutione comprehenderet. Non abs re igitur apostoli viuificam Crucem & sacras ex-
reuerunt imagines: quæ cum ab initio nascentis ecclesiæ debita semper ab orthodoxis veneratione colerentur, nihil illis a sacrosanctis quatuor vniuersalibus Conciliis derogatum est. Quin & ab Augustino moribundis proponi iubentur, & a Gregorio Magno, tum ad Richaredum, tum ad Secundinum missæ leguntur. Et insurgentibus tandem imaginum euersoribus Romani pontifices, Constantinus, Gregorius secundus, & tertius, Paulus primus, Stephanus tertius, & Hadrianus primus, tanta animi constantia restitere, vt illi septima tandem apud Nicæam Synodo, concordii patrum assensu damnarentur: & Carolus ille cognomento Magnus, Francorum rex Christianissimus, Francofordiensi Conuentu eiusdem erroris suppresserit insaniam, quam infelicissimus quidam Felix in Gallias & Germaniam inuexerat. Quisquis igitur de Christi vel sanctorum imaginibus aliter senserit, is Christo & sanctis iniurius cum Valdensibus pestiferam hæreseos labem se nouerit incurrisse.

Damascenus lib. 4.

Augustinus lib. de uisitacione infirmorum.

Carolus Magnus.

XV.

Etsi nulla pene sit tam aperta catholica veritas, nullus tam manifestus sacræ scripturæ locus, quem non hæretici suis cauillis & tergiuersationibus eludant, nulla tamen in re tam impudenter tantaque rei Christianæ iactura debacchati sunt, quam in exterminando profligandoque libero arbitrio. Nam quid Christi fidelibus perniciosius excogitare potuit hostis ille veritatis, quam si vel a Pelagio seducti omnia sine præsidio gratiæ sibi tumidius arrogent, vel fatiscenti pusilloque animo cum Vvicleffo necessitati fatisque committant omnia? Nihil profecto reliquum erit tum diuinis legibus, tum humanis; nullus consiliis aut electioni, nullus precibus aut obiurgationi, ceterisque id genus, locus: nulla denique iustitia futura est, qua quibusdam pœnæ, quibusdam constituta sint præmia: si pro Vvicleffi & Lutheranorum sententia omnia de necessitate eueniant. Prodierat hic error primum apud Gentiles, sed summo omnium consensu mox explosus est: adeo liberum esse arbitrium, velut euidenti quodam experi-

M m m m iij